

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12121/2022
06.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца „Петровец“ д.о.о. из Бачког Петровца, кога заступа пуномоћник Миодраг Војиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду – Одељење у Новом Саду, уз учешће умешача на страни тужене ОЗЗ „Агропетровец“ из Бачког Петровца, кога заступа пуномоћник Михајло Тодоровић, адвокат из ..., ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2357/21 од 06.10.2021. године, у седници већа одржаној 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2357/21 од 06.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2357/21 од 06.10.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужене је усвојена и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 7370/21 од 07.02.2020. године, исправљена решењима истог суда од 23.09.2020. године и 02.08.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев за утврђење да је тужилац „Петровец“ д.о.о. са седиштем у Бачком Петровцу, сувласник у 934589/1471960 делова на непокретностима односно земљишно – књижним парцелама, побројаним у изреци (број, квалитет и површина пацела наведени у изреци пресуде), што би тужена била дужна трпети да се ово власништво упише у земљишну књигу и листове непокретности РГЗ, па је обавезан тужилац да исплати туженој износ од 622.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате на име трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке другостепене пресуде обавезан је тужилац да туженој исплати износ од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате на име трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени

гласник РС“, бр. 72/11), у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. С обзиром да је у конкретном случају поступак започет пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег ЗПП, примењене су одредбе раније важећег ЗПП – а („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 11/09). Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), која се односи на новчану граничну вредност за оцену дозвољености ревизије. Према наведеној одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона односно до 31.05.2014. године.

Тужба у овом спору, ради утврђења права својине поднета је 05.08.2009. године и у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 501.000,00 динара. Другостепена пресуда Гж 2357/21, против које је ревизија изјављена, донета је 06.10.2021. године.

Имајући у виду да је поступак у овој правној ствари правноснажно решен после ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП – а („Службени гласник РС“, бр. 55/14) и да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака. Наиме, наведена одредба се не може применити у овом случају, с обзиром да је поступак започет пре 01.02.2012. године, када је ступио на снагу важећи Закон о парничном поступку, односно пре 31.05.2014. године, када је изменама и допунама Закона о парничном поступку, уведена цитирана одредба о дозвољености ревизије (чл. 403. ст. 2. тач. 2. ЗПП).

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић